

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 22Co/33/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8321200118
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 11. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Viera Kandriková
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2021:8321200118.1

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Viery Kandrikovej a členov senátu JUDr. Daniely Babinovej a JUDr. Michala Boroňa v spore žalobcu: C. L., U.. XX.XX.XXXX, R. G. XXXX/X, E., proti žalovanému: Mesto Snina, IČO: 00 323 560, sídlo Mestského úradu Strojárska 2060/95, Snina, o náhradu škody, o odvolaní žalobcu proti uzneseniu Okresného súdu Humenné č. k. 6C/2/2021-20 zo dňa 22.04.2021, takto jednohlasne

rozhodol:

- I. Potvrďuje uznesenie.
- II. Stranám sporu náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Humenné (ďalej len „súd prvej inštancie“) napadnutým uznesením zastavil konanie a žalovanému vo vzťahu k žalobcovi právo na náhradu trov konania nepriznal.

2. Citoval ustanovenia § 131, § 132 ods. 1 až 3, § 161 ods. 1 až 3 a § 230 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“).

3. V odôvodnení súd prvej inštancie konštatoval, že žalobca podal dňa 03.01.2020 na tamojší súd žalobu voči žalovanému Mestu Snina, na základe ktorej si uplatnil náhradu škody vo výške 2.490 eur. Konanie bolo vedené pod sp. zn. 11C/1/2020. Úplne identickú žalobu podal žalobca na tamojší súd opätovne dňa 13.01.2021, pričom zmenil len výšku uplatnenej škody na sumu 3.286,84 eura. Konanie je vedené pod sp. zn. 6C/2/2020. Súd prvej inštancie nemal pochybnosť o totožnosti strán sporu v oboch konaniach, pretože aj v konaní 11C/1/2020, aj v konaní 6C/2/2021 sú strany sporu zhodné, to znamená žalobcom je C. L. a žalovaným Mesto Snina. Súd nemal pochybnosti ani o tom, že predmetom sporu je rovnaký nárok žalobcu, bola zmenená len výška uplatneného nároku. Tú žalobca zmenil na základe listinného dôkazu a to výpočtu všeobecnej hodnoty cestného vozidla, ktorý dôkaz však bol predložený už v konaní 11C/1/2020. To, že žalobca v novom konaní zmenil uplatnenú výšku škody neznamenalo pre súd, že nejde o prekážku právoplatne rozhodnutej veci, lebo v pôvodnom konaní vedenom pod sp. zn. 11C/1/2020 súd vychádzal z rovnakých skutkových tvrdení, dokonca na základe rovnakých listinných dôkazov. Ide o žalobu o plnenie, kde výška uplatneného nároku pre posúdenie prekážky rozhodnutej veci nemôže byť zásadnou, lebo v opačnom výklade by znamenalo, že žiadaný nárok možno opakovane uplatňovať na súde len zmenou jeho výšky, hoci o minimálnu sumu. O rovnakom nároku žalobcu už na súde prebiehalo iné konanie, ktoré skončilo právoplatným rozhodnutím tak, že jeho nárok bol v celom rozsahu zamietnutý, a keďže ide o takú prekážku postupu konania, ktorá nie je odstrániteľná, považoval súd prvej inštancie za nevyhnutné konanie zastaviť.

4. O nároku žalobcov na náhradu trov konania súd prvej inštancie rozhodol podľa § § 256 ods. 1 CSP. Konštatoval, že v danom prípade žalobca procesne zaviniť zastavenie konania, keď si uplatnil nárok, o ktorom už bolo právoplatne rozhodnuté. Úspešnému žalovanému preukázateľne žiadne trovy nevznikli,

pretože žaloba mu nebola ešte doručená. Preto rozhodol tak, že žalovanému vo vzťahu k žalobcovi právo na náhradu trov konania nepriznáva.

5. Proti tomuto uzneseniu súdu prvej inštancie podal žalobca odvolanie. Nesúhlasil so záverom súdu prvej inštancie o existencii prekážky rozhodnutej veci. Podľa jeho názoru v novopodanej žalobe, ktorá je vedená pod sp. zn. 6C/2/2021, predložením stanoviska technika E. došlo k zmene skutkových okolností významných pre rozhodnutie, a preto nemožno novopodanú žalobu považovať za žalobu totožnú s predtým podanou žalobou. Okrem toho mal za to, že postupom, ako ho zvolil súd prvej inštancie pri zastavení konania v danej veci sp. zn. 6C/2/2021, by došlo k situácii, keď rešpektovaním rozhodnutí súdov by sa dostal do situácie, kedy by mu postupom súdu bolo zabránené v možnosti uplatniť si svoj nárok na súde, resp. k znemožneniu domáhať sa súdnej ochrany svojich práv. Na základe vyššie uvedených skutočností bol toho názoru, že napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie je nesprávne. Navrhol, aby odvolací súd napadnuté uznesenie zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a rozhodnutie.

6. Vo vyjadrení k odvolaniu žalovaný sa plne stotožnil s argumentáciou súdu prvej inštancie. Je rovnako toho názoru, že sa jedná o identický návrh (okrem výšky žalovanej sumy) ako pri súdnom konaní vedenom na Okresnom súde Humenné sp. zn. 11C/1/2020, ktoré bolo ukončené zamietnutím žalobného návrhu. Uviedol, že žalobca v danom prípade nepredložil žiaden nový dôkaz za účelom preukázania svojich tvrdení. Výpočet všeobecnej hodnoty cestného vozidla zo dňa 25.07.2019 bol už predložený žalobcom v konaní sp. zn. 11C/1/2020. Navrhol potvrdiť napadnuté uznesenie ako vecne správne.

7. Krajský súd v Prešove (ďalej len „odvolací súd“) príslušný na rozhodnutie o odvolaní vzhľadom na včas podané odvolanie preskúmal napadnuté uznesenie, ako aj konanie mu predchádzajúce v zmysle zásad vyplývajúcich z § 379 a § 380 CSP bez nariadenia pojednávania podľa ust. § 385 CSP a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu nie je dôvodné.

8. Žalobca vzniesol odvolacie námietky voči uzneseniu súdu prvej inštancie, ktorým súd prvej inštancie zastavil konanie o zaplatenie 3.286,84 eura s príslušenstvom titulom náhrady škody pre prekážku rozsúdenej veci. Súd prvej inštancie konštatoval, že žalobca si v prejednávanej veci uplatnil voči rovnakému žalovanému rovnaký nárok na náhradu škody ako v konaní sp. zn. 11C/1/2020 len s tým, že bola zmenená výška uplatneného nároku.

9. Odvolateľ podané odvolanie odôvodnil tým, že v danej veci nejde o totožný nárok, teda nárok identický s nárokom, ktorý už bol prejednaný na Okresnom súde Humenné pod sp. zn. 11C/1/2020, ale že v tomto prípade predložením stanoviska technika E. došlo k zmene skutkových okolností významných pre rozhodnutie.

10. Podľa § 230 CSP, ak sa o veci právoplatne rozhodlo, nemôže sa prejednávať a rozhodovať znova.

11. Existencia prekážky právoplatne rozhodnutej veci tvorí neodstrániteľnú vadu konania, na ktorú je súd povinný prihliadať ex officio. Len čo súd zistí existenciu tejto prekážky, vedie to k zastaveniu konania vo forme uznesenia, proti ktorému je prípustné odvolanie.

12. Teória procesného práva vymedzuje prekážku právoplatne rozhodnutej veci dvoma kritériami, a to totožnosťou osôb (sporových strán) a totožnosťou predmetu konania. O totožnosť osôb ide vtedy, ak sa v konaní zúčastňujú tie isté osoby ako v konaní ukončenom právoplatným rozhodnutím súdu. Ten istý predmet konania je daný, ak ten istý nárok alebo stav vymedzený žalobným petitom vyplýva z rovnakých skutkových tvrdení, z ktorých bol uplatnený (t.j. vyplýva z rovnakého skutku). Pre posúdenie, či je daná prekážka veci právoplatne rozhodnutej, nie je významné, ako súd po právnej stránke posúdil skutkový dej, ktorý bol predmetom pôvodného konania. Prekážka veci právoplatne rozhodnutej je daná aj vtedy, pokiaľ určitý skutkový dej (skutok) bol po právnej stránke v pôvodnom konaní posúdený nesprávne alebo neúplne (a tiež inak).

13. Odvolací súd po preskúmaní veci v zhode so súdom prvej inštancie dospel k záveru, že v prejednávanej veci sp. zn. 6C/2/2021 sa žalobca domáha, aby súd prejednal a rozhodol znova vec, ktorá už bola predmetom konania pred súdom pod sp. zn. 11C/1/2020. Je tomu tak za situácie, že preukázateľne sa týka totožných strán sporu, ktoré boli účastníkmi konania vedeného na Okresnom

súde Humenné pod sp. zn. 11C/1/2020, rovnakého nároku, ktorý si žalobca voči žalovanému uplatnil i v predchádzajúcom konaní a ktorý vyvodzoval z rovnakých skutkových okolností, spočívajúcich v poškodení motorového vozidla v jeho vlastníctve v dôsledku pootvorenej kanalizačnej šachty nachádzajúcej sa na miestnej komunikácii v správe žalovaného. Pri výpočte výšky náhrady škody v obidvoch konaniach vychádzal žalobca z výpočtu Všeobecnej hodnoty cestného vozidla zo dňa 23.05.2019 vo výške 3.286,84 eura, len v tomto konaní sp. zn. 6C/2/2021 žalobca upravil výšku žalovanej sumy v súlade s predloženým výpočtom Všeobecnej hodnoty cestného vozidla.

14. Z vyššie uvedených dôvodov postupom podľa § 387 ods. 1 CSP odvolací súd potvrdil uznesenie súdu prvej inštancie ako vecne správne

15. O trovách odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa § 396 ods. 1 CSP v spojení s § 255 ods. 1 CSP. Dôvodom takéhoto rozhodnutia o trovách bola skutočnosť, že žalovaný bol úspešný, no v priebehu odvolacieho konania mu žiadne preukázateľne trovy nevznikli a žalobcovi ako procesne neúspešnej strane nárok na náhradu trov odvolacieho konania nevznikol. Odvolací súd vychádza z čl. 17 základných princípov CSP zakotvujúceho procesnú ekonómiu. Rozhodovanie postupom najskôr podľa § 262 CSP v spojení s ust. § 396 ods. 1 CSP o priznaní nároku strane na náhradu trov konania a následne súdom prvej inštancie o výške náhrady trov konania za situácie, keď oprávnenej strane žiadne trovy konania nevznikli, by bolo zjavne nielen nerozumné, ale i v rozpore so zásadou hospodárnosti civilného súdneho konania.

16. Rozhodnutie bolo prijaté senátom odvolacieho súdu pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 ods. 2 v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).